

Betragtning. Hovedregelen i Samfundet maa dog være den, at Borgerne har Ret til at røre sig frit og uhindret. Forbudslove, Indskrænkning af Handlefriheden bør man ikke opstille, uden at der er ganske bestemte, afgørende Grunde derfor, og den Betragtning forekommer mig at føre videre dertil, at hvis der kan være Tvivl om, hvor vidt man vil strække et Forbud, saa maa man blive staaende ved det mindre Omfang. Jeg tror ogsaa, at man kunde anvende den Betragtning her, at det kunde være rigtigt at blive staaende ved det mindre og ikke paalægge Handlefriheden større Indskrænkning, end der er Enighed om. Skulde det, mod Forventning, vise sig senere, at der er praktiske Grunde, der taler for at gaa videre, vil vi altid kunne gøre det.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til Vedtagelse i dette Ting. Jeg haaber, at den Motivering, jeg har givet af det, maa kunne vinde Tilslutning blandt Tingets Medlemmer, og at Affattelsen af Ændringsforslaget er acceptabel ogsaa for den højtærede Justitsminister.

Justitsministeren (Zahle): Ved første Behandling fremhævede det ærede Medlem, der nu talte, at han frygtede, at velsindede Personer som Læger, Præster og Sagførere, som Lovforslaget er affattet, skulde være afskaarne fra at yde velvillig Hjælp til en dem enten personlig eller forretningsmæssigt nærstaaende Person, som kom i den vanskelige Situation at skulle have et Barn udenfor Ægteskab. Jeg tror imidlertid ogsaa, at jeg paa fyldestgørende Maade under denne Forhandling paaviste, at det ærede Medlems Bekymring i saa Henseende var ganske ubegrundet, thi selvfølgelig kan ingen Læge, Præst eller Sagfører være afskaaret fra at rent venskabelige Grunde at yde personlig Tjeneste og Hjælp til en Dame af deres Venskabskreds, som er i Forlegenhed, og der vil være tusinde Maader, hvorpaa velsindede Personer af disse Kategorier kan udøve denne Virksomhed. Jeg tror derfor ogsaa, at det ærede Medlems Bekymring ikke burde have givet sig noget Udslag i et Ændringsforslag. Jeg skal villigt erkende, at det Ændringsforslag, som det ærede Medlem først tænkte paa at stille, ikke vilde have været bedre end det, som han og hans Medforslagsstillere nu har stillet, thi hvis det ærede Medlem havde foreslaaet, at Loven kun skulde gælde dem, der driver stadig Virksomhed som Mellem-

mænd, vilde den Vanskelighed ligge snublende nær, hvad det ærede Medlem ogsaa har bøjet sig for, at det er overordentlig vanskeligt at bevise, hvad der er stadig Virksomhed; det var alt for let at slippe udenom det. Men det Ændringsforslag, det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere nu har stillet, rejser Vanskeligheder af en afgørende Natur. Som det fremgaar i Motiverne, er det ikke tilfældigt, at Ordene „for Betaling“ ikke staar i Lovforslaget. Det fremhæves udtrykkeligt i Motiverne, at Loven let vilde kunne omgaa, hvis man gjorde dens Anvendelse afhængig af, at det godtgjordes, at Mellemanden havde taget eller betinget sig Vederlag. Der kan formentlig ikke være nogen Betænkkelighed ved i al Almindelighed at forlange, at den, der optræder som Mellemand, har offentlig Godkendelse. Jeg kan oplyse det høje Ting om, at Ordene „for Betaling“, som det ærede Medlem nu foreslaar indført i Lovforslagets Tekst, under Justitsministeriets Behandling af Sagen paa et vist Stadium har staaet i Lovforslaget, men under de fortsatte Overvejelser har man med velberaad Hu og af gode Grunde slettet dem. Sagen er, at man skulde allerhelst have filantropiske Foreninger til at tage sig af denne Virksomhed, og det er da sandsynligt, at disse Foreninger netop vil udøve Virksomheden uden Betaling, men hvis disse Ord var tilføjede, saa vilde man netop ikke kunne give dem nogen justitsministeriel Tilladelse. De kan selvfølgelig saa gøre det uden Tilladelse, men det er klart, at i Tilladelsen ligger ogsaa en Autorisering, og det vilde være nyttigt for saadanne Foreninger at kunne reklamere med eller, hvor de henvender sig, bekendtgøre paa deres Papirer, Tryksager o. s. v., at de virker med Tilladelse fra Justitsministeriet. Det vilde de være afskaarne fra, hvis der stod Ordene „for Betaling“, saa vilde de, som allerhelst skulde have Justitsministeriets Tilladelse, ikke kunne faa den. Dette gælder altsaa til den ene Side, men til den anden Side vil der aabne sig en Udvej for en Person, som man netop efter dette Lovforslag skulde afskære fra at have med denne Virksomhed at gøre, til at unddrage sig Autoriteternes Kontrol, idet ildesindede Personer, som kun tilstræber egen Fordel ved denne Virksomhed, i hvert Fald undertiden kunde indrette sig saaledes, at de tilsyneladende medvirkede af Velvillie og ikke modtog Betaling. De Forhold, der her tales om, er saa intime og af saa delikat Natur, at